

projevený úmysl zákonodárcův, na který při výkladu sporné smlouvy musí býti z důvodu Šu 6 obč. zák. hleděno, že má obmezeno býti pronajímatelovo právo, zrušiti nájemní smlouvu výpovědí, nebo ji považovati za zaniklou dle Šu 1113 obč. zák. projitím času ke škodě nájemníkově. Závazku podnájemníkovu při podnájemní smlouvě, na určitou dobu učiněné, aby ji po smluvní dobu dodržel, se shora citovaný zákon nedotkl, ani jinak předpisu Šu 1113 obč. zák. výslovně nezrušil, a proto je správný právní názor odvolacího soudu, že předpis Šu 1113 obč. zák. platí potud, pokud neodporuje znění a účelu zákona ze dne 26. dubna 1922, čís. 130 sb. z. a n. Tomu svědčí slova, užitá v Šu 2 (3) cit. zák. »pokládající« a »Na výpověď pronajímatelovu jest užití ustanovení Šu 1,« — jakož i znění odstavce (4) téhož Šu. Zavázal-li se dovozatel smluvně podnájemní smlouvu na určitou dobu dodržeti, pak se jeho závazek ani nepříčí zákonu shora citovanému, ani nebyl zrušen tímto zákonem, odvolací soud právem jej považoval za nezaniklý a právem z něho odvodil ve svém rozsudku právní důsledky.

Čís. 3380.

Nicotnou jest úmluva, již bylo upraveno rozdělení a výkon kominické živnosti způsobem nesrovnávajícím se s úpravou dle zákona a koncesní listiny.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1924, Rv I 1493/23.)

Dle koncesní listiny ze dne 4. července 1921 měl žalovaný provozovati kominickou živnost v obcích Š., T., P. a R. Úmluvou ze dne 1. září 1922 ujednaly strany, že žalovaný bude prováděti kominické práce v obvodu obce Š. až po železniční koleje, žalobce pak že bude provozovati kominickou živnost v obcích T., P. a R. Žaloba o dodržení smlouvy byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dle čís. 4 Šu 503 c. ř. s. uplatněný důvod není opodstatněn. Podle živnostenského řádu podléhá kominická živnost značným omezením zákonným ve příčině svého provozu. Jsouc podle Šu 15 čís. 6 živn. ř. koncesovanou živností, jejíž nabytí vázáno jest podle čl. I. bod 3. min. nařízení ze dne 6. srpna 1907, čís. 196 ř. zák. na zvláštní podmínky výučné, podléhá dle Šu 54 odstavec druhý živn. řádu předpisům o živnostenskopolicijní úpravě, z nichž dle Šu 42 živn. ř. nejzávažnější jest ona úprava, která jest odůvodněna ohledy na požární policii. Politická správa jest podle Šu 42 živn. řádu oprávněna, určiti výmetové obvody a na ty omeziti jednotlivé živnostníky kominické. Takováto omezení mají podle citovaného předpisu za následek, že v obvodu každého ohraničeného okresu jest oprávněn k živnostenskému provozu jen ten živnostník, jenž má v dotyčném okresu své osídlení, a mohou tito živnostníci mimo ob-

vod svého působiště k výpomocné činnosti býti přivzati jen ve případech naléhavé potřeby. Odvolací soud zjistil, že podle koncesní listiny je žalovaný vázán provozovati kominickou živnost v obcích Š., T., P. a R., a že u tamních úřadů měl býti veden seznam, ve kterém mají býti zapsány domy, ve kterých bude žalovaný provozovati kominickou živnost. Přihlédne-li se ku shora uvedeným předpisům a z nich vyplývající právní povaze kominické koncese, dlužno přisvědčiti odvolacímu soudu, že zjištěné ujednání stran, na jehož platnost je žalováno a podle kterého žalovaný má konati kominické práce výhradně v obvodu obce Š. po železniční koleje, a žalobce naproti tomu v obcích T., P. a R., přičí se obsahu koncesní listiny, žalovanému udělené, ale také se přičí shora citovaným předpisům, poněvadž úmluva ta mimo jiné také obsahuje zákaz provozu kominické koncese v určitých místech, v nichž žalovaný jest podle §u 53 živn. řádu p o v i n e n živnost tuto skutečně provozovati, ba ani ji nesmí dle své libosti přerušiti, nýbrž kdyby tak chtěl učiniti, musil by zastavení provozu živnosti oznámiti na čtyry týdny napřed živnostenskému úřadu. Nelze také pochybovati, že oběma smluvníkům, kteří aspoň jako odborníci jsou se živnostenskými předpisy svého povolání obeznámeni, musila nedovolenost jejich úmluvy býti zřejma, a že si jmenovitě musili býti vědomi, že smlouva taková beze schválení příslušného úřadu jest neplatna. Že by se smlouvě takového schválení dostalo, nebylo ani tvrzeno, tím méně prokázáno. Z toho plyne, že odvolací soud nepochybil, když spornou smlouvu považoval za nicotnou podle §u 879 obč. zák. a když podle toho rozhodl o žalobním nároku.

Čís. 3381.

Rozhodnouti o návrhu vymáhajícího věřitele za opětný výkon exekuce již povolené přísluší soudu, jenž jest dosud příslušným pro výkon exekuce, třebas bylo navrhováno, by výkon exekuce byl předsevzat soudem, který bude podle okolností k tomu příslušným.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1924, Nd I 531/23.)

N e j v y š š í s o u d rozhodl záporný spor o příslušnost mezi okresním soudem pro Horní Nové Město v Praze a okresním soudem v Jihlavě k vyřízení návrhu na opětný výkon povolené exekuce k dobytí peněžitě pohledávky v ten rozum, že uznal příslušným okresní soud v Jihlavě.

D ů v o d y:

Okresní soud pro Horní Nové Město v Praze povolil exekuci, jež má býti nyní vykonána, již usnesením ze dne 19. září 1922. Exekučním soudem stal se podle tohoto usnesení právoplatně okresní soud v Jihlavě, kterémuž podle §§ 16 a 69 ex. ř. příslušel a dosud přísluší výkon povolené exekuce, neboť podle spisů nebyla dosud vykonána, nýbrž